

Події

Бойовики продовжують перекидати на Донбас бронетехніку

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомляє Дмитро Тимчук: «Через Шахтарськ у бік Донецька йде перекидання танків (Т-72М) на трейлерах. З боку міста Красний Луч терористи перекинули 4 установки 122-міліметрових РСЗВ БМ-21 «Град». На північно-західному напрямку від населеного пункту Тельманове зафіксовано відведення вздовж лінії фронту 5 танків і 2 БМП-2».

160

майже стільки мільйонів гривень пожертвували українці в рамках акції «Підтримай українську армію». Гроші надходять на рахунки Міністерства оборони. Про це повідомила прес-секретар Міноборони, полковник Вікторія Кушнір.

На Донбасі бойовик розстріляв «колег» і втік

Про це повідомляє прес-служба Головного управління розвідки Міністерства оборони України. 26 жовтня військовослужбовець 16 «батальйону територіальної оборони» 2-го армійського корпусу бойовиків Кравчук Андрій Володимирович розстріляв товаришів по службі та зі зброєю (пістолет ТТ, АК-74 з підствольним гранатометом) залишив розташування підрозділу, — йдеться в повідомленні.

Військового можуть позбавити волі на 12 років за викрадення боєприпасів

Військова прокуратура розпочала розслідування щодо викрадення військовослужбовцем бойових припасів.

Про це повідомили в прес-службі військової прокуратури Центрального регіону України.

«Військова прокуратура Дарницького гарнізону розпочала кримінальне провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3

ст. 410 КК України, щодо військовослужбовця-контрактника однієї з військових частин Національної гвардії України», — йдеться в повідомленні.

Так, у столиці на станції метро Харківська працівники метрополітену спільно з працівниками військової прокуратури затримали військовослужбовця. У ході перевірки особистих речей на наявність заборонених предметів у військовослужбовця виявили набой калибру 5,45 у загальній кількості 300 шт., 3 магазину від автомата АК-74 та саморобний глушник.

Чоловікові оголосили про підозру. Суд обрав йому запобіжний захід у вигляді домашнього арешту.

Військовослужбовцеві загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до дванадцяти років.

У Єнакієвому «ахметівську гуманітарку» роздають пораненим у боях терористам

У місті Єнакієве на Донеччині гуманітарну допомогу від благодійного фонду Рината Ахметова видають у першу чергу бойовикам, які отримали поранення в боях із українськими військовими.

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив координатор групи «Інформаційний спротив», народний депутат Дмитро Тимчук.

«У м. Єнакієве Донецької області під час видачі гуманітарної допомоги від благодійного фонду Р. Ахметова першочерговими пільгами при отриманні користувалися родичі та особи, які отримали поранення під час бойових зіткнень НЗФ «ДНР» із силами АТО», — зазначив Тимчук.

Із Захарченком за владу в «ДНР» борються ватажок бойовиків з «Востока»

За владу з ватажком «ДНР» Олександром Захарченком борються ватажок бойовиків із батальйону «Восток», «секретар ради безпеки» Олександр Ходаковський.

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомив координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук.

«Триває боротьба за владу між Олександром Захарченком та Олександром Ходаковським. «Глава ДНР» вживає заходів щодо зменшення впливу «секретаря ради безпеки» на незаконні збройні формування», — йдеться в по-

відомленні.

Вказано, що здійснюється реорганізація банди «Восток», під час якої «близько 40% терористів виведені за штат, решта проходять процедуру зарахування в підрозділи так званого «МВС ДНР» (як мінімум третина з них — раніше судимі)».

«У той же час активно формується батальйон спецпризначення «Легион» чисельністю до 500 осіб, який буде підконтрольний особисто Захарченкові й увійде до складу бандформування «Оплот», — сказано в повідомленні.

Через пункт пропуску «Устилуг» намагалися вивезти до Республіки Польща старовинні книги

Працівники Волинської митниці затримали громадянина України, який намагався вивезти до Республіки Польща старовинні книги.

Під час здійснення митно-прикордонного контролю автомобіля марки «Mercedes Benz Vito» посадові особи управління аналізу ризиків та протидії митним правопорушенням Волинської митниці ДФС виявили 28 книг з ознаками старовини, які можуть становити культурну цінність.

У пункті пропуску «Устилуг» громадянин України — водій автомобіля, обрав для подальшого переміщення через кордон смугу спрощеного митного контролю «зелений коридор», тим самим він підтвердив, що переміщує предмети, які не підлягають обов'язковому письмовому декларуванню або обкладенню митними платежами чи зборами і на переміщення яких через митний кордон України не встановлено заборон чи обмежень. Однак під час здійснення контрольних заходів

працівниками митниці було виявлено книги, які знаходилися під переднім сидінням, у боковинах багажного відділення, кишені дверей автомобіля, передній панелі ніші для документів та серед особистих речей водія.

Предмети правопорушення вилучено у встановленому законом порядку та відправлено на експертизу.

Волинські медсестри цілий рік надавали допомогу пораненим у зоні АТО

Медичну допомогу військовим у зоні бойових дій надають лікарі та медсестри медичних закладів Волині. Кілька місяців тому, після проведеного в зоні АТО року, повернулися додому медичні сестри комунального закладу «Луцький центр первинної медико-санітарної допомоги» міста Луцька Галина Драголюк та Мирослава Сукач.

Медичні сестри проходили військову службу в операційно-перев'язочному відділенні медичної роти окремої механізованої бригади військової частини № А2331 Збройних сил України.

— Коли нас мобілізували, то сказали, що тільки на 45 днів, і будемо служити у військовому госпіталі, але не так сталося, як гадалось, — розповідає пані Мирослава. — Усе затягнулося на цілий рік. Ніхто й не міг подумати... Кілька днів ми були у Володимир-Волинській військовій частині, потім нас відправили на Рівненський полігон. Через три тижні сказали їхати на Схід, для нас це було неочікувано, навіть якась паніка трохи з'явилася.

— О першій ночі відправилися на Схід, куди їдемо, ніхто нам не говорив, самі командири підрозділів не знали, — продовжує Галина Петрівна. — Я їхала з третім батальйоном. Загалом на Рівненському полігоні було три батальйони, два відправилися на Схід, один залишився. До кожного батальйону додавався медичний пункт у складі двох лікарів і трьох медсестер.

Щоб не хвилювати рідних, Галина та Мирослава спочатку не зізналися, що поїхали в зону АТО. По телефону повідомляли, що все нормально, проходять вишкіл на Рівненському полігоні.

— Правда, чоловік мій знав, а от син (він у мене вже дорослий) — ні, хоча пізніше через друзів довідався, — каже Галина Петрівна. — А мама цілий рік думала, що я у Володимирі-Волинському. Потім на мене трохи ображалася, мовляв, я обманувала її. Але вона й так плакала, що мене мобілізували, а якби ще знала, що я на передовій, то не відомо, як би це пережила, у неї ж із тиском проблеми.

У зоні АТО батальйон, де служили волинські медсестри, розміщувався в с. Дачне Дніпропетровської області, що за 40 км від Волновахи.

— У лісі жили в наметах, річка поблизу протікала, а за нею — уже Донецька область, — розповідає Мирослава.

— Важко було зводити до польових умов? — цікавилася в дівчат.

— З тими умовами вперше стикнулася на Рівненському полігоні, — пояснює Мирослава Сукач. — Звичайно, для нас, дівчат, це було дуже «дику». Ми приїхали на полігон — одне поле... нам треба митися, їсти, але до всього звикаєш.

— Звичайно важко, — додає Галина Петрівна. — Вони всі молоді, я старша (Галині — 48 років, а Мирославі — 22), але, незважаючи на різницю у віці, ми всі тепер хороші друзі. А щодо умов — то з часом «втягнулися».

— У нас в батальйоні було 78 людей, — продовжує Мирослава Сукач, — думала, як усіх запам'ятати? Але через рік всі — як одна сім'я, до сьогодні з усіма спілкуємося, підтримуємо хороші стосунки, а дехто для мене по-справжньому став надійним хорошим другом.

На запитання, чи проходили вони якісь спеціальні курси з надання медичної допомоги пораненим, пояснили, що це їхні професійні обов'язки — і тут нічого нового, а от опанувати зброю довелося.

— На Рівненському полігоні нас вчили стріляти, — розповідає Галина Петрівна. — Нам так і говорили: ви повинні захистити себе і солдата-пацієнта. Ми старанно вчилися — і навчилися. Пам'ятаю, я до крові тоді пальці пообдирала.

На щастя, кажуть медсестри, зброї застосовувати не доводилося. Але в бойовій готовності були завжди, на-

віть спали у військовій формі з автоматами. На запитання, що було найстрашніше, Мирослава відповіла:

— Для мене Волноваха. Я справді думала, що не вернуся звідти живою. Ми приїхали туди 21 травня, переночували, а зранку нам повідомили, що розстріляли наш блок-пост. У нашому таборі було, по-моєму, людей триста, нам сказали, що на нас їде військо з п'ятисот чеченців. Усі були перелякані, не передати, я не можу вам це розказати, було дійсно страшно... Ми пережили ту ніч і поїхали назад у Дачне.

Там, у Дачному, медсестри та лікарі надавали допомогу бійцям з менш складними пораненнями, а важкохворих відразу відправляли в госпіталь. Медикаментів, кажуть, вистачало, адже допомагали волонтери, медзаклади.

Наша поліклініка нас двох дуже добре підтримувала, усі переживали за нас, постійно передавали передачі, — каже пані Галина.

— Там, на передовій, за рідною домівкою сумували? — цікавилася.

— Так, звичайно, — відповідають, — але коли приїхали додому, то сумували за армією, мабуть, більше. Це вже на все життя. Перебування там, на Сході, настільки запало в душу, що кожен день про це згадуєш.

— А якби зараз знову якась виникла ситуація і довелося б відправлятися на війну?

— Я б пішла, — не задумуючись відповіла Мирослава Сукач.

Людмила ШИШКО

